

L'AVENÇADA

SETMANARI RADICAL-NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
CARRER DE TRES-LLITS, NÚM. 3

LA CORRERPENDENCIA, AL DIRECTOR

Número, 10 céntims

ELS TREBALLS ES PUBLIQUEN BAIX
L'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT. DE
LLURS AUTORS, NO'S TORNEN LLS
ORIGINALS.

ANY II

Barcelona 29 de Gener de 1916

NÚM. 48

La Comissió de Cultura i les Escoles d'Arts

Avants de tot, repetim-ho: aquest *Car-nel* no es partidista. Si alguna vegada ho sembla, es per a derivació i no per a intenció. No volém sucra la ploma amb fel, la mel es la nostra tinta.

Dit aixó, amb l'intint noble de destruir prevencions injustificades, aném al gra.

El nomenament de la Comissió de Cultura, que per acord de l'Ajuntament, acaba de constituir-se, ha sigut generalment acullit amb simpatia i especial aprovació de les entitats culturals que funcionen a la ciutat, sostingudes per la corporació municipal. El sol fet de deslligar-la d'un altre organisme i especialitzar-la, ja indica la necessitat de la seva existència i el propósit de consagrar-la amb la deguda autonomia a la implantació de totes les renovacions i al aculliment de totes les iniciatives que millorin i dignifiquin l'ensenyança popular.

Ben vingut sia el nomenament de la nova Comissió; benvinguda sia. Si la seva actuació intel·ligent, ferma i honrada, respon a la significació personal i meritoriament representativa dels que amb tant encertat esculliment la constitueixen. De les seves aptituds i valiment podem esperar-ne resultats completament satisfactoris; per a la seva intervenció poden esborrar-se moltes iniquitats i estimular molt recomenables energies, desvetllant amb martellades de progrés l'atàvic ensopiment de l'activitat ciutadana, desinfectant sense pietat ni repós l'ambient intel·lectual del nostre poble, castigant amb má dura la mandra professional i redimint de la indiferencia i fins de la miseria a determinades institucions aon hi pasten el pa espiritual de la vida un homens, quasi apóstols, anónims, oblidats, suferts, veritables paries pedagógics, socorreguts amb recança més que retribuïts amb agrament i justícia, mantinguts amb les engrunes

sobrerres, amb els rosegons del incommovible, raquític pressupost municipal d'ensenyança.

I per a començar els fonaments de l'obra cultural anunciada, proposém a la Comissió unes visitetes repetides d'estudi a les quatre Escoles d'Arts i Oficis que patrocina l'Ajuntament, corresponents als districtes quint, seté, octau i desé de la ciutat de Barcelona. Aquestes quatre germanes, pasten el pa espiritual de mes d'un miler de tendres intelligencies i encare se n'hi podrien nutrir més si la paternitat comunal hi ajudés, engrandint els locals de les Escoles. Pero per aixó, com per altres necessitats imperioses, mai hi faltan dilacions ni mai hi faltan excuses sempre un mateix argument: *la falta de consignació*. Fatídiques paraules escrites a la mampara de la Contaduria municipal que com aquelles altres del *Lasciate ogni speranza* marcades a les portes dantesques del Infern, que glassen l'ànima, han deturat i deturen barroerament la saludable torrentada, l'empenta impetuosa de civilitat i de vida educativa, manifestada amb tot l'altruisme pels profesors amb el sacrifici de les seves energies i amb el noble afany de la humil juvenesa ciutadana que's disputa els llocs a la llista d'inscripcions i omplena de gom a gom totes les aules.

Si les escoles d'Arts i Oficis han conquerit l'éxit relatiu que amb justícia les hi correspon, es innegable qu'es deu mes a les iniciatives, a l'abnegació i al esforç professional que a les iniciatives i al interés colectiu del Municipi.

Excepte alguns qu'altres contats regidors que han reconegut la gran importancia d'aquelles entitats i han lluitat, quasi sempre esterilment, contra la ruina o contra la indiferencia colectiva, pot dir-se que fins avui l'Ajuntament no s'ha preocupat seriosament de fixar-les-hi orientacions ben definides ni ha correspost correctament a la abnegada i util actuació dels uns ni ha satisfet el dret a la instrucció dels altres.

Enteris la Comissió de Cultura i sabrá que la quantitat de mil pessetes senyalada en el Pressupost ordinari per atendre a l'adquisició de material d'ensenyança es insuficient per a nutrir-se una Escola, que, com la del districte desé, conta amb la con-

correncia de 350 alumnes d'ambdós sexes matriculats. Consideri que amb aquella quantitat s'han de satisfer les necessitats de dotze o catorze assignatures; les que determinen la formació de les col·leccions decoratives, les dels museus, les de la biblioteca; els gastos per a reparacions, impremta, els de la direcció i secretaria, els de festes d'inauguració i exposicions, els de excursions d'estudi dels diumenges i molts i molts d'altres que no's poden preveure.

Enteris la honorable Comissió de Cultura i no trobarà consignada en cap lloc del pressupost la quantitat avans destinada a l'adquisició de premis per als alumnes que, durant el curs, se n'han fet mereixedors. La que si hi trobarà la Comissió, i es segur que amb greu de l'ànima, es la de la retribució anyal que l'Ajuntament de la ciutat fe senyalada per a que puguin viure decentment els seus profesors de les Escoles d'Arts: mil cincantes pessetes.

Precisament la meitat de les que guanyarien si en lloc de pagar-los el municipi els pagués la Diputació de Barcelona. 1500 pessetes anyals amb el descompte corresponent, representen aprop de vinticinco drets cada mes, pels mestres que diariament fan el viaje fins a Sans, a Gracia o a Sant Martí si el fan a peu; (qu'es molt saludable) o be vint i tres drets, tres rals i quinze céntims de pesseta si pugen al tranvia.

Enterats d'aixó, ja'ns imaginem el comentari que hi aplicarà el venerable i bondós catedràtic regidor i també el dels seus honorables companys especialistes.

Finalment. Si's vol encare afegir-hi una altre demostració del interés oficial per aquets importantíssims centres de cultura, considereu qu'està pendent de aprovació l'indispensable projecte de Reglament de de les Escoles *amb gran urgencia* ja fa la friolera de quatre anys!

Resum. Si a despit de tanta indiferencia de tanta desorientació i de tan injustificada mesquinesa, les esmentades Escoles de Arts han proporcionat a la ciutat un éxit qu'es deu en gran part al esforç desinteressat i noble del seu professorat, no es pas difícil pronosticar la gloria del seu pervindre per poc que la nova Comissió especial de cultura es preocupi, com així ho espe-